

Szerkesztőség:

Fő-utca 30. szám

Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bérmentetlen küldemény nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZERDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, HÉTFŐN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Dániel könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, úgy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona
14 évre . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

Előfizetési felhívás.

Lapunk ezuttal már pályafutásának második évfolyamába lép.

Nagy multja nincs; de a kezdet nehézségeivel megküzdve, önzéletesen hivatkoztatik arra, hogy a közérdeket szolgálta.

Teljesen függetlenül minden befolyástól menten.

Programja ezután is az lesz, ami volt: a nagy közönség és a társadalom közérdekeit előmozdítani.

És mindennek felett: megmondani az igazságot, bárkivel, bármely osztály, párt, felekezet és klikkel szemben.

Lapunk kiadásában azon változás történt, hogy jövőre ez a „Berzsenyi Dániel nyomda” kiadásában és kifogástalan pontossággal fog megjelenni és vasárnap helyett minden hétfőn.

Rovatainkban jövőre is minden közérdekű dologról megemlékezünk s több tért szentelünk a vidéki érdekeknek.

A lap ára marad a régi ugymint:

Egész évre postai szétküldéssel 6 korona (3 frt.)

Fél évre 3 korona (1 frt. 50 kr.)

Negyed évre 1 korona 50 fillér (75 kr.)

Hirdetéseket a legolcsóbb áron vesszünk fel.

Nyilttér petit sora 20 fillér (10 kr.)

Mindenféle pénzküldemény „Berzsenyi Dániel nyomda Kaposvárott” cím alatt küldendő be.

A szerkesztőség részére szánt küldemények ugyanezen cím alatt intézendők.

Kaposvár 1894. január 15.

Németh Zoltán

f. szerk. és kiadó tulajdonos

TÁRCZA.

Lajos bácsi.

„Typusok folytatása”

(Folytatás.)

Lajos bácsinak általában ismert passiója volt a szőlőművelés és a pomológia; a szőlőben, ebben az ő tuskulánumban érezte magát legjobban. Szabad volt, távol a világtól, iltetvényei, oltoványai, dohánypalántái és a virágos cserepei között, melyekben mindig volt valami olyan specialitás a mit ő isten tudja honét szerzett be.

Ebben a tuskulánumban volt kedélye is a legmelegebb s ugyszólva nyitva mindenki előtt.

Először Kaposvárott vett egy szőlőt, de mivel ez leégett és egyéb megmenthetőt abból a Varga Marczí sem talált, mint egy vászonkorsót; de mivel ez közel is volt a világ zajához, Szerdahelyen és Ujlakon vett szőlőket, messze a város-tól, kün az erdőszegélyezett halmok esendjében.

Itt volt az igazi élet — és vendégszeretet. A szerdahelyi szüreték, pinczeserek nagyon látogatottak voltak. Aztán a nagy pöntök, ez már egy jour fix számba ment. Senkit nem hívtak oda, de mindenki tudta, hogy ha elmegy, szívesen fogadják.

Hanem hát a napirendhez kellett alkalmazkodnia, ami ellen kifogást tenni nem lehetett: „Bableves csipettkével.

Rántott tojás, vörösrépaival.

Az Albrechték jubileuma.

Somogy megyei, háziezed Albrecht főherczeg ezredtulajdonos ezen sok tűzben, sok hadgyakorlaton, sok katonai ünnepélyen fényesen kitüntetett ezrede, ez év nyarán százötven évi fenállásának jubileumát rendezik meg a katonai intézők.

Hallottuk és készséggel regisztráltuk e hírt s ezzel kapcsolatban főleg azt, hogy ezen ritka szép ünnepély színhelyül Kaposvár városa van kiszemelve és kijelölve.

Örömmel értesültünk arról is, hogy ezen ünnepélyre az ezredtulajdonos Albrecht főherczeg kíséretében több kir. főherczeg, sok katonai főméltóság, tán külföldi katonai képviselőségek is megjelennek. Kétségtelenül az ünnepélyen részt vesz majd Somogyvármegye előkelősége, Kaposvár városának összes érdeklődő közönsége s készséggel fog a maga részéről hozzájárulni ahhoz, hogy ezen ünnep fényében minél intenzívebb, ragyogóbb legyen.

Ujabbban, érdeklődve az ünnepély részletei iránt, kérdezősködtünk ez ügyben és olyan értesülést nyertünk, hogy az ünnepély megtartásának helye még nincs elhatározva, kombinációban van azonban három hely: Pécs, Pilis-Csaba és Kaposvár.

Előre bocsájtjuk, hogy ezen értesülésünk semmiféle hivatalos jelleggel nem bír; azonban a hír mint magán értesülés is eléggé fontos és megfontolásra méltó.

Mi a katonai körök elhatározására befolyással nem lehetünk; de azok megbírálását nem lehet tőlünk megvonni, sőt szabad tán azt is hinnünk, hogy a polgári közönség nézeteinek nyilvánítása a katonai

körökben is meg lesz hallgatva. Ezért szövalunk fel ma, nemcsak teljes jóakarattal; de szívéllyességgel is és egészen objektíve.

Hibának tartanók az elhatározást, ha ezen ünnepség színhelyül akár Pécs akár Pilis-Csaba jelöltenék ki; ez nem lehet más mint Kaposvár.

A 44-ik gyalogezred zömét Somogy megye állítja ki, Somogy megye az ezred sorozási hatósága, az ezred maga Somogy megye házi ezrede.

Somogyvármegye áldozott az ezred részére sokat, Kaposvár városa vitte saját költségén és minden megtérítés nélkül a beszállásolás összeke terheit sok évtizedeken keresztül; gyermekeinkből áll ki; hozzánk tartozik, itt van ide hazá.

Hogy az ezred Pécsre helyeztetett, ez adminisztracionális dolog és nem is jól van, lehetne az helyesebben Kaposvárott és úgy is kellene lenni.

Ámde Pécssett ép úgy lehetne más ezred törzskara is, miként már volt is; de mindenesetre ott hon nem lenne. Mért kellene hát egy ezred ily szép ünnepélyét ott tartani, ahol legfeljebb a baranyai főispán, a polgármester és néhány hivatalos egyén venne azon részt — meghívottként — etiquéből.

Ép úgy furcsa az a Pilis-Csaba vagy Kassa, ahol ezredünk egészen idegen és csak a hadgyakorlaton vesz részt. Láttuk a pilis-csabai zászlóavatás ünnepélyét pár évvel ezelőtt, Somogyból a Barcza bandáján kívül egyetlen ember sem jelent meg!

Mi pedig úgy tekintjük ezt az ünnepet, hogy az nem kizárólag katonai és nem egyszerűen a diszfelvonulás és dupla menázsiból áll; ennek egészen nyilvánosnak

Heringes nyerskáposzta, nyers tojás és sardella szószszal.

Retek.

Méz.

Sajt.

Dió.

Szőlő — alma.

Ujbor, s fehér, vörös és ribizli borok.

Fekete kávé.

Ez volt a menü. Husról s egyéb nem bőjti eledelről nem volt szabad beszélni sem; mert Lajos bácsi nagy katolikus volt.

Különbem nem is akadt ember, aki ezzel az étlappal meg nem elégedett volna; Lajos bácsinak azonban az volt a legjobb pillanata, mikor a „heringés káposztát” dícsérték. Mert ezt sajátkezűleg készítette a szószszal együtt.

Ekkor aztán felvidámult és hozta a jobbnál jobb penészes, pókhálós palaczkokat a pinczéből, melyek tartalma megannyi tűz és láng volt a szerdahelyi termés javából.

Szóval Lajos bácsinál a nagypénteken alaposan bőjtöltek, de kitünően élveztek is a buzgó hívek.

Ép így estek meg nála a Lajos napok évente augusztus 25-én. Ezekre sem hívtak senkit, de szívesen láttak mindenkit; ebben csak az volt a változás, hogy amikor a másik két testvér „a pap” meg a „Károly” is megjöttek, ami minden harmadik évben megtörtént (ez volt a testvérek megállapodása) akkor Lajos bácsi még jobb kedélyben és valósággal boldog volt.

Kitünő és példás jó testvér is volt mi id a

három, kik közül ma csak Károly él a veszpremi káptalan nyug. kormányzója.

Lajos bácsi a pomológia és botanikával is foglalkozván, a nikoczia n iránt is nagy előszeretettel viseltetett; dohánya mindig a legjobb keverékekből állt; de azért azt sem engedte el, hogy egy kis „pácot” — saját találmányát — hozzá ne adjon.

Mikor a magyardohány termelést a trafik váltotta fel, Lajos bácsi többet magával „megfalevelet” pipált egy kis „diófalevéllal” vegyítve; de később aztán mégis azokhoz állott, akik vele együtt a „sverczelt” dohányt szívták, mert hát a „németet” megcsalni nem hiba!

Lajos bácsi zeneszerző is volt; a hivatás és hallás tényleg meg volt nála; de a zenét is sajátos módon kedvelte. Itt több darabot, melyek nem jelentek meg; de saját kézírásában mégis a közönség elé jutottak, így többek közt egy „keringő”, melynek czime a „Mult és jelen”. Érdekesek ezen walzer részleteinek czimeit, melyek közül körülbelül ezekre emlékszünk: „Bévezetés”, „A homály”, „Mult”, „Jelen”, „Legjelenőbb”,

Mint hivatalnok a levéltárban moly volt. Hivatalos órát nem ismert, nagy lajstromokat nem vezetett; de azért este kilenczíg is ben volt és ha kellett az akta sha az a levéltárban megvolt, azt fel is találta. S mindamellett itt is meg volt, az ő sajátzerű szórakozása: a pacience és a fekete kávé. Az egyik szekrényben ott volt a „wisth kártya és a „snellsieder”.

(Vége köv.)

a polgári osztály bevonásával egységesnek, családias, közös ünnepnek kell lenni.

Hiszen végre az az ezred nem csak a katonának, de a polgári osztály, a szülő és rokonnak is dicsőséget szerzett, s ha azért ünnepet ül, ülje meg azt közösen és otthonában.

Sem Pécssett sem Pilis-Csabán ez nem történhetik meg és ha a katonai zenekar még úgy fújja is a toasztok tusát, az a somogyi fiu nem fogja kizárólag hivatalosan elmondottakra felmelegedni, míg itthon lelkesülni fog, hivatását otthonában elismerve, kitérítve látván ambíciója növekszik és büszkébben, önértetesebben tör előre.

És még egy van.

A kaposvári és somogyi közönség ma a katonai testülettel a legjobb viszonyban él, szívesen érintkezik vele s törekszik a kellemes állapot fentartására; kell-e ez ünnepélyt és lehet-e jobb talajba áttüntetni?! . . .

S végül, hát ez a Kaposvár és Somogy megye nem érdemli meg katonai részről azt az egyenlőséget és mondjuk figyelmet, hogy itt is történjék nagyobb katonai csapatösszesítés, hogy ide is ellátogasson több tized év alatt egyszer-másszor egy-két főherceg . . . avagy maga a király is?! . . .

Mi azt hisszük a katonai intéző körökben nem lehet figyelmen kívül hagyni ezen tekinteteket s reméljük, hogy az ünnepély színhelyének meghatározása nem eshetik másra mint Kaposvárra!

Ohajtsuk, hogy így legyen s szívesen résztvevünk vitéz katonáink örömmünnepében idehaza!

— **Az italmérségi jogok** tudvalevőleg Kaposvár város területére negyvenben lettek megállapítva; így esett meg az, hogy most vagy nyolcz korsmáros és sörmérő, kiknek ezen üzlet volt kenyerek, jog nélkül marad. A város tanácsa e tárgyban a miniszterhez előterjesztést tett, kérve, hogy a jogok számát ötvenre emelje fel; ez a miniszteriumban meg is ígértetett. Ma napig azonban nem történt semmi intézkedés. Most e felterjesztés megújított és reméljük, hogy azt a pénzügyigazgatóság is pártolni fogja, hiszen nemcsak arról van szó, hogy 8—10 adófizető család existenciájára alkalom adassék, hanem az is tény, hogy ezzel a kir. kincstár csak nyereségre tesz szert.

Haszontalan élet.

Lehetséges-e ez, létezhet-e ilyen a valóságban?

Ha az elégedetlenségre hallgatnánk, kik előtt a sült veréb meséje, mint eszménykép lebeg valóban velük kesereghetnek, mikor az sehogy sem volna hajlandó magát a röpülésre elszánni.

Sokszor halljuk a sötét kedélyűek panaszait, is, amint csüggetegen igyekeznek számtalan fölhozott példa által egymást meggyőzni arról, hogy az élet nem érdemes arra, hogy soká hurcolja az ember, hogy az egész egy haszontalan semmiség, egy hosszas neheven türt unalom, egy vontatott egyhangúság, céltalan és minden lényegesebb eredmény nélkül átkinlódott gyötrelm.

Szinte nehezemre esik kimondanom, hogy egyik nézetét sem osztom.

Gyáva lélek kifakad sai ezek, és üres kedélyre vall, ha valaki nem képes védekezni az unalom ellen.

A tettere vágó mindig megtalálja a tét a cselekvésre, szűkebb vagy tágabb körben mozogjon, ahol tehetségeit kifejthesse és értékesítse. És ha állásán, vagyoni helyzetén túl ható vágyai nincsenek, munkája mellett mindig nyugodt és elégedett lesz, ha ilyenek nyugtalanítják küzdje le; mihielyt ura lett magának, ura lett helyzetének is.

Persze az kivételes és kinos helyzet, ha van mellette egy olyan a ki a lelkét elkiseríti: okkalmóddal azonban ezen is lehet győzelmet ki vívni, mihielyt képes az ember elsőnek önmagán uralkodni. Erző szívvel, fogékony lélekkel, nemesebb hajlammal megáldott lények mindig találnak egy iránypontot, mely figyelmüket megragadja, lelkesebbéket ébren tartsa; melyhez reményeiket fűzzék vele

maguk körül az életet derültté tegyék és önméltóságukat megőrizték.

A család közjóérti küzdelem, életpálya, hivatás, művészi hajlamok, a munka maga, az emberiség szerete pedig mindig elég erős kötőerőt szolgáltat, hogy valakit az élethez fűzzön.

Aki egyedül áll, azt lelkesítse a szabadsága érzete, mely szabad tét nyit számára a munkálkodásnál.

Ismerek szegény napszamosokat, kik józan életet élve nehéz munkájuk mellett is derültek tudtak maradni és szorgalmas életársukkal egyetemben munkaadójuk biztatására megkezdtek a kis cserép pörsölybe napi keresményükből mindenkor egy krajczárt betenni. Fzeknek — ez lett a lelkesítője a napi munkánál; serkentőül szolgált a további iparkodásra, hogy időn kívül is, megvonva valamicskét a napi költségből, szaporítsák az összszegét, a helyett, hogy könnyelműen kiadták volna.

Mire aztán beköszöntött valamely kettős ünnep, keresztelő vagy haláleset, tandíj fizetés, jó volt a kis összeg kisegítőnek, mely más módon rége el kelt volna.

Később már odáig is eljutottak, hogy hushagyóra a süldő ára is kikerült belőle és a sanyaruan élő családkör két napon át ünnepi ebédhez ülhetett, mint más jobb módú emberek.

Ezt a álléres félrerakást minden munkás osztálynál czélszerű lenne behozni; mint a hajókon és külföldi gyárakban szokás, nálunk is lehetne a munkások helyiségeiben számozott és a falhoz erősített vaspörsölyöket kitenni, hova egy látogatók ajándékaikat, mint a munkások a kifzetéskor, minden forinttól a két százalékot bele vetnék. Az összeg aztán a hónap végével egy közös munkásalapoz csatolhatnák.

Innét nyernének segedelmet a szorultságban. Ha tehát a legszegényebb ember is képes megtalálni valamit, ami rá nézve a lelkesedés rugóját képezze, csodálkozunk kell, hogy unalom egyáltalán létezik a világon.

Igaz, hogy nem mindenkinek van életutja a csöndes örömek rózsáival behintve; a nagyobb célok után törekvőknek sokszor kijut a töviseiből is, a mint a társadalom kertjében a bokrait nyesegetik. Mert olyan a társadalom, mint egy régi díszpark, miértöz kezek kellő gondozását igényli, halgyönyörködtető sétákra alkalmassá akarjuk tenni, és hogy a benne időzés élvezetet nyújtson.

Különbön elhanyagoltabb részeiben hozótok burjánzanak föl, melynek lakói a sétára kelőket megmarással fenyegetik.

Ezeké a kertészeké az élet nagy munkája, és bár szétszórtan élnek, mintegy titkos szövetségben egy célon fáradozva munkálkonak. A sétáló közönség pedig, mely csak gyönyörködni jár bele, kegyeletlenül őrzi azt a gonoszok rombolásaitól.

Mindgyíken egyformán áll tehát, hogy a szép fogalma, a társadalmi életben fölbontatlan egységben megmaradhasson.

A családkörön kívül ez a közös gond is elfoglalhat minden elmét, minden szívet a legalsóbb rendtől, a legfelsőbbig. Eppen egy a ház bensejében visszavonultan élő nőt is, midőn a jövőbeli munkás vagy műkertész jelleme alapját a gondos nevelés, serkentés által lelkiismeretes fáradozás közben lerakja.

A kinek nem adott a sors gyermeket, az vehet maga mellé egy családalan árva, részesítse azt gondjaiba, vagy hasonn másképp oda, hogy valami jó létre jöhessen.

Igy nem fog az unalom rajta hatalmat venni. A férfi pedig időzőn napi munkája után szívesen a családkörben és igyekezék az ilyen asszonyt méltányolni.

Célt mindenki tűzhet ki magának, mely jó eredményt hozhat és melyért érdemes lelkesülni. Fogjuk föl komolyan hivatásunkat, teljesítsük kötelességeinket, dolgozzunk és takarékoskodjunk, akkor elűnik az unalom és helyébe lép a siker és az elégedettség. A munka főemel és megment minden röstől.

Ilyenformán lehetne a fönti kérdésekre megfelelni.

H I R E K.

— **Bucszási estélyre** hívta meg Schaffer József volt városi tanácsos a város tisztikarát f. hó 16-án az iparos vendéglőbe, melyen a távozó tisztviselő iránti meleg rokonszenven a városi tisztikar és kezelő személyzet tagjait majdnem teljes számban összehozta. Schaffer József volt városi tanácsos érzékeny és meleg szavakban jelentette bucuszását kollegáinak s erre a polgármester válaszolt azzal, hogy a bejelentést a tisztikar fájdalommal veszi tudomásul és a távozó új pályáján minden jót kíván. A városi tisztikar azonban a maga részéről külön estélyt rendez, melyen a kilenc évig szorgalmasan működő hivatalnoktól és mintegy a család tagjától elbucszni és neki az abszolutoriumot kiadni fogja. A társaság jó magyaros vacsora,

kellemes zene és kitünő hangulat mellett késő éjjel volt együtt.

— **A villamos világitást** a „Korona” vendégfogadó kávéházába és éttermebe is bevezették s már néhány nap mulva élvezhető lesz a szép világitás és egészséges levegő. Nagy ideje volt!

— **Difteritisz.** A difteritisz, mint halljuk, ismét fellépett, jobbra és balra s Polányi ismét ostromolja a hivatalokat szigorú intézkedésekért. Furesa biz ez — és ismét a régi nóta! Gözdesintektor, tej, viz, köztisztaság, karbol, járványkórház, statisztika s miniszteri biztos, ördög és pokol . . . de a difteritisz csak van . . . és Polányi ismét a g a z a v a n, hogy minden kalamitásnak nem az orvosi tudomány az oka, hanem a piacon eldobott szalonnás papiros, a melyet a rkapitány el nem takarított. Ejnye, ejnye . . .

— **A villamos világitás** felebbezéséről a helybeli lapokban közölt hír teljesen alaptalan és mi arról értesülünk, hogy a közökhöz ellenében az eddigi oppozíció sem fog továbbá lépéseket tenni. Így van jól.

— **Tornahelyiség** kijelölése iránt tett lépéseket Danilovits János a helybeli gymnasium derék igazgatója a városnál. A tavaszi és nyári tornázásra csakugyan kell egy alkalmas helyről gondoskodni és mi hisszük, hogy a város az intézeti ifjuság testi kiképzése és edzése szempontjából nem fog késmi áldozat árán is a kellő helyiséget megszerezni. Nézetünk szerint erre legalkalmasabb hely volna a mostani gabonapiacson egy helyet kihasítani, de természetesen úgy, hogy a herceg ezt a piacot, mely különben is szűk az Anna utczáig bővítsé ki. Az ifjuság oly napokon, mikor hetivásár nincs a legalkalmasabban gyakorolhatna e téren, a nélkül, hogy a vásároknak hátrányt okozna.

— **A városi tanácsosi** állásra, mely Schaffer Józsefnek megyei árvaszéki jegyzővé történt megválasztása folytán megüresült több pályázó nevével halljuk említeni, — ezek között Matolcsi József, Csonka Ede és Kovács Samu nevei jöttek eddig forgalomba, de Schvarcz Samut is sokan említik s óhajtsuk a pályázók sorába lépni. Ugy ám ha a fizetés több volna, akkor könnyebben lehetne kapni megfelelő és képesített egyént, de a fenebb nevezettek a mostani fizetés mellett aligha pályáznák.

— **Amerikai szőlőbe** való ojtást tanítja a városházán a földművelési miniszter egyik vándortanítója f. 12-től kezdve 27-ig s gyakorlati utasítást ad a fioxera elleni védekezésre s általában az újabb szőlőművelési rendszerre. Nem lesz felesleges megtekinteni a szőlőtulajdonosoknak.

— **Tébolyda építését** tervezik a vármegye illetékes köreiben s mint értesülünk ez a mostani vármegyei közkórház kertjében lenne elhelyezve. Vajon szükséges-e egy tébolyda egyáltalán, az nem tartozik a mi körünkbe s megengedjük hogy az illetékes szakközvegeknek igazuk van a somoru tapasztalatok folytán, de a másik kérdés mindenestre érdekel bennünket is, az tudniillik, hogy a tébolyda hol lesz elhelyezhető legcélszerűbben? Mi úgy tudjuk, hogy a jelenlegi közkórház kertje végén és a kert közepén is utcák fognak nyitani, tehát a tébolyda körülbelül a lakott városrész kellő közepére jönne, ezt pedig helyesnek nem tartjuk.

— **Rigó János** bandát szervezett, melylyel Párisba ment s állandóan ott telepszik meg. A maecenás Jablonowszky hercege, ki a zenekart saját házi zenekarául vette fel s existenciáját dusan fedezi. Székely Ármn helybeli nagy iparos készíti a zenészek ruháját, mely buzavirág színű atilla, bordóvörös pantalonból áll aranyszínorzáttal gazdagon díszítve. A társulat tegnap éjjel már utra kelt s működését mihamarabb megkezdí.

— **Fényes esküvő.** Pete Lajos vármegyei aljegyző folyó hó 15-én délelőtt esküdött örök hűségét Csorba Erzsika kisasszonynak, ifj. Csorba Ede tekintélyes ügyvéd és takarékpénztári vezérigazgató szép és művelt leányának, az apácák kápolnájában. Az előkelő diszes násznép soraiban ott láttuk: A menyasszony nagyszüleit: Id. Csorba Edét és nejét (Bpest). A vőlegény szüleit: id. Pete Lajost és nejét (Hetes), Csorba Gusztáv tanár és Csorba József huszárcapitányt (Keszthely). Nagy Sándor kuriai bíró és nejét (Budapest), Hódossy Lajos kir. táblai bíró és nejét (Bpest), s Szecányi József gazdasági intézőt. Násznagyok voltak a menyasszony részéről Blauhorn Antal (Pécs), a vőlegény részéről Paál József (Dombóvár). Vőfélyek: Pete Márton és Csorba Lajos, nyoszolyók: Nagy Sándor kuriai bíró szép leányai Vilma és Ilka voltak. A fényes esküvőnek sok nézője volt, annál is inkább, mert úgy a vőlegény, mint a menyasszony a kaposvári társaság igen kedvelt tagjai. Állandó boldogságot kívánunk az új párnak!

— **Meghívó.** A kaposvizet leveztető társulat 1894. évt márczius hó 4. napján délután 3 órakor Dombóvárott (a nagyvendéglő termében) rendes közgyűlést tart, melyre ezennel tisztelettel meghívom. Dombóvárott, 1894. február hó 10-én. Dóry József s. k. elnök. Targyisorozat: 1. Az 1893. évi pénztárnoki számadások megvizsgálása. 2. Az 1895. évi költségelőirányzat elkészítése. 3. A társulat vagyoni-

mérlegének pénzek elhártyalása tok iránt. A egy póttag megvizsgál tárgyalása. tól Simontó kulturmérn társulatnak vése tárgy.

— **T** nagy ünne Alajos jósz bándéium hol már v elöljáróság del a főbí után népe József fősz radhatatlan

— **V** földön jele rakban vo szergyárak zott s kitü vártott fog hangolássu lesebb bel czimbalm fel. Stuttg azon áron lesebb és mint akár litási költa get fog p és tapaszt ugyan pái figyelméb

C

Tőzsde irányzat.

A francia járadék-conversio rendkívüli sikere, a kamatlábak már bekövetkezett redukeziója, melynek további mérséklése legközelebb remélhető, továbbá a legközelebb nyilvánosságra hozandó osztalék eredmények, melyek rendkívüli magassága a tőkepenzések új beszerzésre fogja buzdítani, előreláthatólag már rövid idő múlva további haussest fog eredményezni.

Ajánljuk tehát jelenleg is úgy tőkebefektetésre, mint spekulációra az osztr. és magy. hitelrészvényeket államvasut és Rima-murányi részvényeket és magyar aranyjáradékot megvéltelre, melyek különösen jogosítanak az emelkedésre.

Megbízások mérsékelt fedezetek mellett gyorsan teljesítenek és a vásárolt értékpapírok a nyereséglebonyolításig nálunk letétben maradhatnak. Premiumüzletek kötése, vétel és eladás korlátolt rizikóval a legolesőbb tételeknél.

Felvilágosítással valamennyi értékpapír és egyes érték kategóriákról szóval vagy írásban szolgál a

SINGER A. ÉS TÁRSAI

betéti társaság bank- és bizományi üzlet.

Sebestyén-tér 8. BUDAPEST Sebestyén-tér 8.

ÚJ SZÁLLODA

Kaposvárrott.

Kaposvárrott a Sétatér-utcában 1894 évi február hóban új szálloda nyílik meg. **Ferencz József** királyszálló ezímen.

A szállóban 12 szoba, parkettirozva tapétázva, új butorzzattal, a legújabb izlés szerint és kényelemmel berendezve, villamos világítással ellátva a legmérsékeltebb árak mellett áll a közönség rendelkezésére.

Új kávéház mellékkeliséggel, nagy sörcsarnok a legkifináltabb hazai sörökkel, különlegesen egy tágas fényesen berendezett s üveggel fedett téli és nyári

ebédlőterem.

Olosó, magyaros konyha, természetes borok, kávéházi italok legdusabb választékban.

Pontos és gyors szolgálat.

Összes helyiségek villamos világításra berendezve; teljesen szagtalan klozetek.

Az ajtók az ágyból nyithatók és zárhatók.

Kaposvár, 1894. január hóban.

„Ferencz József“

királyszálló vállalat.

ELADÓ

32 kocsi jó minőségű hegyi széna

tudakozódhatni

CSUKLY KÁROLY

városi aljegyzőnél

Kaposvárrott.

A „Berzsenyi Dániel nyomda“

elvéllal mai naptól fogva minden a nyomdászati szakba vágó munkát s ezek diszes, olcsó és gyors kiállításáért kezeskedik.

Készítünk önálló köteteket, munkákat, költemény, folyóirat, röpirat füzeteket.

Hírlapok kiadására szinte vállalkozunk.

Nyomdánkban kapható és illetve megrendelhető bármely hivatalos nyomtatvány, ügyvédi, kereskedelmi, gazdasági nyomtatványok, pénzintézetek, iskolák, kórházak, iparosok szükségleteikhez tartozó nyomtatványainkat a legolcsóbban szállítjuk.

Készítünk - Levélpapír nyomásokat, névjegyeket, levélboríték-feliratokat, eljegyzési, esketési kártyákat, vigalmi meghívókat, étlapokat, tánczrendeket

Plakátot s bármely néven nevezendő hirdetményeket és jelentéseket.

Jegyző urak részére szükségelt minden hivatalos nyomtatványt készítünk s a legjutányosabb áron adjuk.

A vidéki megrendeléseket elfogadjuk s gyorsan teljesítjük.

Nyomdánk betűkkel, papírral és egyéb kellékekkel oly dusan van felszerelve, hogy a legkényesebb igényeket és a legválasztékosabb izlést kielégíteni képesek vagyunk.

Nyomdánk Kaposvárrott fő-utca 30-ik szám alatti házban reggeli 8 órától esti 8 óráig a közönség rendelkezésére áll.

„BERZSENYI DÁNIEL NYOMDA“
NÉMETH FIVÉREK.

Szerkesztés
Fő-utca

Ide intézendő
részére vonatkozó
közlemények

Bérmendetlen
nem fogadják

Kéziratokat
adnak

Azok

Fü-fa
hogyan sem
országi sz
mert hát
Ez jó
is drága!

A mi
ennek a l
szeretném
melő köz
gedni.

Több
Elősz
ha igaz v
okul arra
ám hadd
b o r.

Magy
sel foglal
forrása, ö
És e

kény ága
a szőlőm
számítan
élhetési e
kérdése.

Ezen
ponthól s
molni.

Nem
dasági te
senkinek
dolat, hog
léssel, av
majd e l
ország, K

Hane
egyes ág
győztük
Épen

Mikol
lott be e l
vette az ö
órákig s k
kávét, kö
röt, mely
a somogyi

Beest
dolgában a
közül, val
Jó ba

ber és hoz
dérsg, és ü

Jellen
Lajos
gazdasági

talt becsül
egyik állva
az egyestül
téve az ut

Nem
De a

főispán ala
sági egyes
a pénztárn
Nagy